

Despre participarea la Cina Domnului în chip nevrednic

Despre participarea la Cina Domnului în chip nevrednic

„Astfel că oricine mănâncă pâinea sau bea paharul Domnului în chip nevrednic va fi vinovat față de trupul și sângele Domnului". (1 Corinteni 11.27)

Domnul a rânduit cu înțelepciunea Sa Cina pentru menținerea Bisericii lui Dumnezeu, spre cel mai mare folos al nostru, de aceea trebuie să fim luători aminte asupra lui și, când îl facem, să știm ce facem. Se poate ca cineva să ia Cina „într-un chip nevrednic", gândind că acestea sunt lucruri preînchipuite, simbolice, iar simbolismul nu prea are mare importanță. Noi nu spunem că pâinea s-a transformat în trupul Domnului, pentru că ne-am abate de la Cuvântul lui Dumnezeu, ci doar că simbolizează, preînchipuie, mai mult nu. Însăși „aducerea aminte" ilustrează faptul că lucrul nu este de puțină însemnătate.

De multe ori ni se spune în Cuvânt să luăm seama cum umblăm, iar acum, în legătură cu Cina, ni se spune să luăm seama ca nu cumva s-o luăm în chip nevrednic. Ce înseamnă să luăm Cina „în chip nevrednic"? Înseamnă să participăm la Cină în timp ce stăruim într-un păcat cunoscut ca păcat. „În chip nevrednic" este atunci când între noi și lumea în care trăim sunt neînțelegeri și certuri. Dacă s-a întâmplat aceasta, oprește-te singur, ca să nu te faci vinovat înaintea Domnului. Te-a supărat, te-a scos din fire, nu trebuia să răspunzi la fel, nu trebuia să te cerți, pentru că „robul Domnului nu se ceartă". Neînțelegerile pentru o pricină sau alta dau naștere la certuri și pot să te facă să iei Cina „în chip nevrednic".

Sunt persoane care din fire sunt pornite spre glumă. Nu neapărat gluma este un păcat, dar în glumă se amestecă de multe ori păcatul. Puțini sunt aceia care într-un chip glumeț pot să strecoare un adevăr însemnat, așa ca să te ardă la inimă; cei mai mulți se joacă cu gluma și nu se alege fără păcat. Deci și glumele pot să te facă să iei Cina Domnului într-un chip nevrednic.

Când vorbești într-un chip ușuratic și mai adaugi „pe onoarea mea", „pe ce am mai scump", ce este aceasta? Am terminat odată cu acest fel de a vorbi. Ce onoare este aceea pe care o dai pentru orice lucru? Nu avem nevoie să adăugăm la da un alt da, și nici la nu un alt nu. Obişnuința, de asemenea, poate să facă pe cineva să ia Cina într-un chip nevrednic, nu se mișcă deloc, nu au o atitudine și o seriozitate deosebită. Au ajuns la rutină, la ceva obișnuit și nu iau nimic din ce aud, pentru că nu sunt atente la rugăciunile care se rostesc.

Cine ia Cina „într-un chip nevrednic" se face vinovat de trupul și de sângele Domnului, neacordând cinstea cuvenită.

Noi preamărim harul lui Dumnezeu - și nu putem să-l preamărim îndeajuns - însă harul nu este pentru nimeni o încurajare să meargă în viață în chip ușuratic. Ne rugăm ca Dumnezeu să facă din fiecare mădular un mădular serios și să meargă serios pe cale.

Cine ia parte la Cină trebuie să se cerceteze pe sine. Să mă duc la altul să mă cercetez? Nu! A te cerceta pe sine nu înseamnă a te spovedi, ci să-ți faci tu singur cercetarea în fața Cuvântului. Ne stă mai bine să fim aspri cu noi înșine și îngăduitori cu alții. Față de noi nu întrebuițăm niciodată prea mare asprime. Rar ne cercetăm cu asprime exagerată; de cele mai multe ori suntem îngăduitori cu noi înșine, fapt ce ne poate aduce greutate în viață.

„Să se încerce dar omul pe sine și așa să mănânce din pâine și să bea din pahar" (versetul 28). La primii creștini, Cina Domnului era unită cu agapele. Aducea fiecare ce putea și se așeza la masă. Care avea, mânca; cine nu avea, primea câte puțin; egoismul se arăta din plin acolo și de aceea agapele s-au desființat și a rămas numai Cina, adică o gustare din pâine și din vin, ca simbol la care luau parte.

Apostolul arată consecințele faptului că cineva lua Cina într-un chip nevrednic. Era lucru văzut: nu puțini erau bolnavi și nu puțini dormeau, adică mureau. Era urmarea faptului că lua Cina într-un chip nevrednic.

Cuvântul lui Dumnezeu vorbește despre disciplina pe care o facea Duhul Sfânt în Adunarea de la început. Anania și Safira au fost loviți cu moartea pentru păcatul minciunii: „Anania, de ce ți-a umplut Satan inima, ca să minți tu pe Duhul Sfânt și să oprești pentru tine o parte din prețul ogorului? Dacă îți rămânea, nu-ți rămânea ție? Și, fund vândut, nu era prețul în puterea ta? Pentru ce ți-ai pus în inimă fapta aceasta? N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu" (Fapte 5.3-4). Duhul Sfânt veghea asupra curăției Adunării de la început și știa că cei doi soți s-au învoit între ei la minciună. Poate că pedeapsa pe care au primit-o să ni să pară prea aspră. Să renunțăm însă la părerile noastre și să nu-L judecăm pe Dumnezeu. El întrebuițează mijlocul pe care îl găsește de cuviință ca să-i trezească pe cei care nu s-au trezit de-a binelea și să-i facă să ia lucrurile în serios. Dumnezeu poate să Se folosească și de moarte ca să trezească pe alții dintr-o stare nepotrivită. Cei care iau Cina într-un chip nevrednic nu se mai dezmeticesc și rămân mereu adormiți pe cale, mereu molatici, nu sunt nici morți, nici treji. Să nu ne jucăm cu participarea la Cină!

Cine ia parte la Cina Domnului se socotește a fi dintre cei dinăuntru. Pe cei de afară îi judecă Dumnezeu, dar pe cei dinăuntru îi judecă frații. Harul nu ne încurajează la o viață ușuratică. Regretăm că nu prețuim cât ar trebui harul lui Dumnezeu, căci, dacă l-am prețui, n-am avea un mers molatic pe cale, abătut în atâtea feluri de la Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să fim gata a lua Cina într-un chip vrednic de Domnul. Este nevoie să ni se aducă mereu aminte de datoria pe care o avem de a ne înfățișa înaintea Domnului într-un chip vrednic de El. Mulți uită de îndemnul precise ale Cuvântului. Să citim la Iacov și vom vedea ce înseamnă un ascultător serios și un ascultător uituc. Ascultătorul uituc se uită în oglindă, își vede fața firescă, pleacă de acolo și uită îndată cum a fost. Cine este un ascultător serios ia pentru el ce aude, gândurile nu-i zboară într-o parte și în alta, le pune în legătură cu purtarea din viața lui și se judecă pe sine. Să fim dintre cei care iau lucrurile în serios. Să-L lăsăm pe Domnul să lucreze, ca să fim tot mai mult asemenea chipului Său.

(21.07.1957)